పెళ్ళికోసం

మురాల రాఘవయ్య

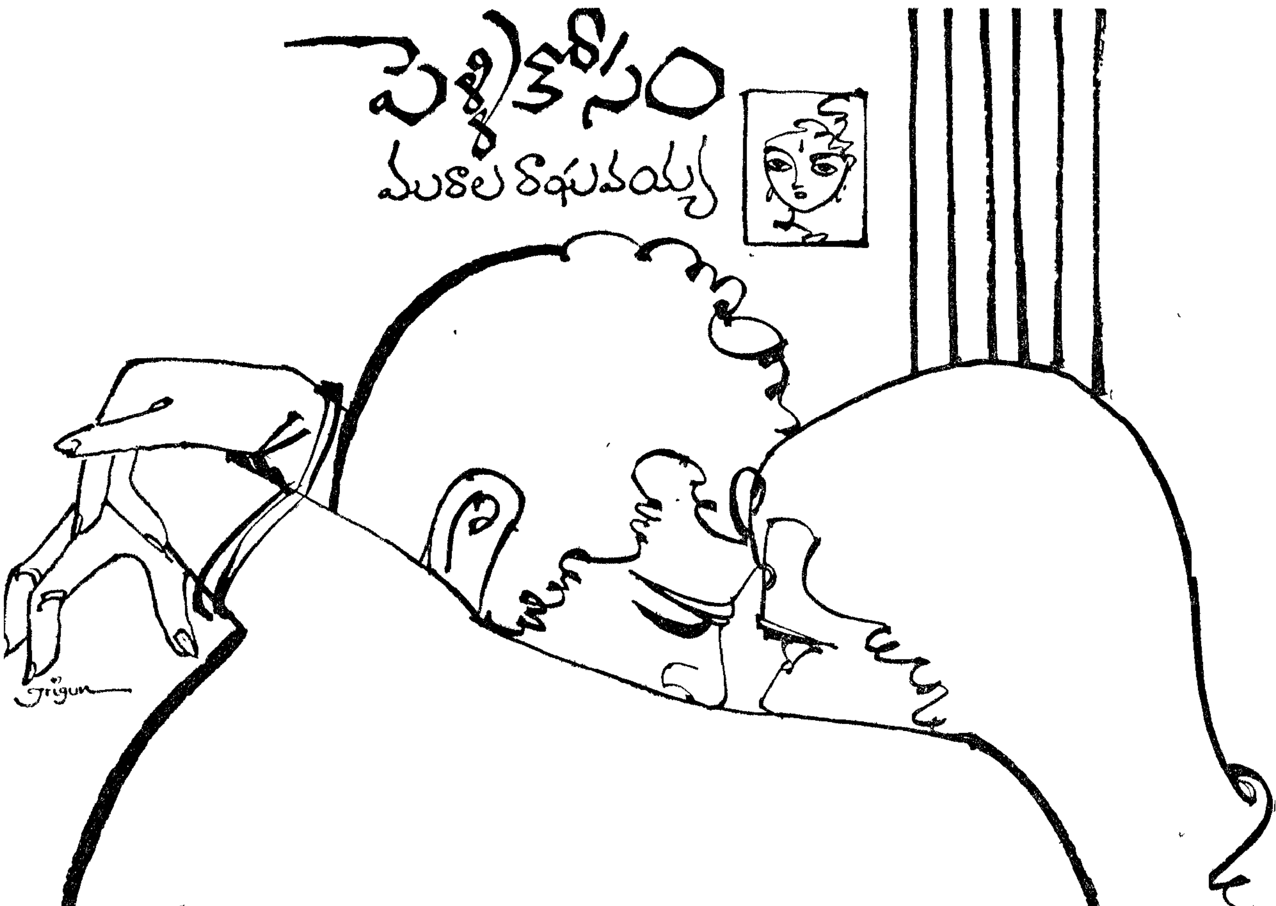

"ఏమిటలా చూస్తున్నావ్ దానివంక? త్రాగుతావా రోహిణి" రంగనాధ్ అడిగాడు

"లేదండీ కలోనల్ స్పెషల్ అని వుంటే చూస్తున్నా" చిన్నగా అంది రోహిణి.

"అవును అది ఫారిన్ విస్కీ చాలా ౕీడ్దైంది. అది నా కలవాటు. శోభనం ౨లో పెట్టటం మంచిది కాదనుకో ఐనా లవాటు ఏం చేస్తాం!" అంటూ ఆమెని మీపించాడు రంగనాధ్

"ఫరవాలేదు లెండి ఎవరి అలవాట్లు ౦రివి, బాధెందుకు?" బాధతో మూల్గి ట్లు అంది రోహిణి.

"నీవు గూడా త్రాగుతావా రోహిణి" ంగనాద్ ఎగతాళిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇప్పుడు కాదులెండి!" ముక్తసరిగా ౦ది

ఉలిక్కిపడ్డాడు రంగనాద్. "ఏమిటి? ౨వ్వు త్రాగుతావా!?" యిల్లు అదిరిపోయే ౨ట్లు అరిచాడు. అతని కళ్ళు ఎ్రబ ౨డ్డాయి.

"అది కాదండే – త్రాగుతావా? అంటే యిప్పుడు వద్దు అన్నాను. ఆ టేబుల్ మీద వున్న 'స్పెషల్,' బ్లాక్ నైట్' అంటే ఏమిటో నాకు తెలియలేదు; అయినా శోభనం గదిలో బాటిల్సు తెచ్చుకుని త్రాగే మీకు ఆడది త్రాగుతుందంటేనే హడలిపోవటం దేనికి?" నవ్వుతున్నట్లు నటించి మాట్లాడింది రోహిణి.

"అమ్మయ్య ఏమిటో నీకూ త్రాగటం అలవాటుందేమోనని ఖంగారు పడ్డాను" అంటూనే మంచం మీదికి వెళ్లి కూర్చున్నాడు. ప్రక్కనే ఒక స్టూలు లాక్కుని కూర్చుంది రోహిణి

సిగరెట్టు ముట్టించి అలలు అలలుగా పొగ వదులుతున్నాడు రంగనాధ్

ఆ పొగవంక చూస్తూ ఆలోచిస్తూంది రోహిణి.

"సిగరెట్టు కాల్చుతావా నీవు కూడా" ముద్దుగా అన్నాడు రంగనాధ్.

"వద్దులెండి తరువాత మీ దగ్గర నేర్చుకుంటాను" క్రిందవంక చూస్తూనే అంది రోహిణి

"ఏమిటి రోహిణీ! యిందాక త్రాగుతావా అంటే యిప్పుడు కాదులెండి అన్నావు. సిగరెట్టు కాలుస్తావా అంటే నేర్చుకుంటాలెండి అంటున్నావు. నీవు ఆడదానివా లేక..." ఏదో అనబోయాడు.

"ఇక ఆపండి నేను ఆడదాన్నే సంస్కారంగల దాన్నే మీలాగా తెగించి శోభనం గదిలో విస్కీ సీసాలతో విలాసంగా వుండేదాన్ని మాత్రంకాదు. మీరు అంత గట్టిగా అరవనక్కరలేదు" గట్టిగా అంది రోహిణి.

"ఇప్పుడర్థమైంది, నీవు లోకానికి భయపడి లైసెన్సుకోసం నన్ను పెండ్లి

చేసుకున్నావన్న మాట'' అని నిగ్గదీశాడు.

''లేదు నాకు లైసెన్సు అక్కరలేదు — చేసుకోవాలనుకునే మిమ్మల్నిని కట్టుకున్నాను.'' రోహిణి విసుగ్గా అంది.

''అంటే నన్ను కట్టుకున్నావా ?'' రంగనాథ్ పెద్దగా అన్నాడు.

''అవును మా నాన్న యిచ్చే కట్నం మీరు తీసుకోబట్టి మిమ్మల్ని నాకు కట్టబెట్టాడు.''

''అయితే యింకా నీకు విద్యాసాగర్ మీద వ్యామోహం పోలేదన్నమాట —''

''అది మీ కనవసరం'' రోహిణి వస్తున్న కోపాన్ని అణచుకుంటూ అంది.

''నీవు నా భార్యవు — నీ ప్రియుని వివరాలు నా కనవసరం అంటే ఎలా?'' అదోలా ఎగతాళిగా అన్నాడు.

''లేనిపోని మాటలు మాట్లాడవద్దు సాగర్ నేను కాలేజీలో లెక్చరర్లుగా వున్నప్పుడు, ప్రేమించుకున్నాం పెండ్లి చేసుకోవాలనుకున్నాం అతనికి మిలటరీలో కమిషన్డ్ ఆఫీసరు సెలక్షను వచ్చింది వెళ్ళిపోయాడు. అనివార్య కారణాలచేత మా పెండ్లి ఆగిపోయింది. అందుచేత యీ పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాను. అంతే...''

''కాలేజీలో పనిచేసేటప్పుడు మీ యిద్దరు ఒక స్కూటరుమీద వెళ్ళటం అంతా చూడటం, ఫొటోలు తీయించుకోడం అదీ అబద్ధమేనా'' ఆమెవంక వ్యంగ్య ధోరణిలో చూశాడు.

''అది నిజమే ! అంతవరకే జరిగింది'' అంటూ సంభాషణ త్రుంచివేసింది రోహిణి.

''ఈ లెటరు చూడండి! దేవిగారూ!'' అంటూ కోపంగా ఒక లెటరు యిచ్చాడు- అది యిట్లా వుంది.

''విద్యా! సినిమాలో, మనం ఒకమూలే వున్నాం అనుకో అలా బలవంతంగా యింగ్లీషు సినిమా పద్ధతి అనుకరించటం ఏమి బాగుండలేదు. పెళ్ళిగాని తల్లిలా నన్ను చూడాలని వుందా — అలా అయితే నీ కోర్కె నెరవేరదు. తొందరపాటు తగదని హెచ్చరిస్తున్నాను.''

ఇట్లు,
నీ రోహిణి

అదంతా చదివాక ''అవును యీ ఉత్తరం నేను రాసిందే; అంతకన్నా మా యిద్దరిమధ్యా ఏమీ లేదు.'' ధైర్యంగానే చెప్పింది.

''ఆడదానివి అంతకంటె ఏమి లేదంటే యింకా ఏమిటి కావాలి చెప్పు'' ఆమె గడ్డాన్ని పైకి లేపాడు, ఆమె అందాన్ని అవలోకగా చూచాడు. ఆమె అందంగానే వుంది.

''మీ అభిప్రాయం ఏమిటో తేల్చి చెప్పేవరకు నన్ను ముట్టుకోకండి'' రోహిణి, శాసించినట్టు మాట్లాడింది.

''అవును. పెళ్లి కాకముందే అన్నీ అయిపోతే యింక నేను ముట్టుకోవటం దేనికిలే'' పెద్దగా నవ్వాడు.

''శృతిమించి మాట్లాడకండి'' రోహిణి బాధగా అంది.

తేడా

జీవితం గులాబీపంట అని భ్రమించి
నపుడు
దారిపక్కన వున్న ఆ పిచ్చి గన్నేరు
పూవును
కను కొసల నించైనా చూసేదాన్ని
కాదు
తర్వాత—
జీవితం ముళ్ళపొద అని తెలుసుకొని
ఆ పచ్చగన్నేరు పూవును
ఆ పిచ్చి గన్నేరు పూవునే
చేతులతో తీసుకొని తలలో పదిలంగా
ముడుచు కున్నాను

— యస్. రాజేశ్వరి

''ఈ లెటరు కూడా తిలకించండి దేవిగారు.'' అని మరో ఉత్తరం మొహాన కొట్టాడు.

''అమ్మానాన్న బయటకు వెళ్ళారే అనుకోండి, అమాంతంగా మనిషి మీదకు రావటమేనా? అంతటితో ఆగక అదేమిటండీ ఛ.. తప్పుకాదూ.. ఆహా మీరింకా చెడిపోతారండి ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదవటం ఆపివేయండి. లేదా ప్రమాదం''

''నేను మొదటనే చెప్పాను, సాగర్ నేను పెళ్లి చేసుకోవాలని అనుకున్నాం. కానీ యిలా బ్లాక్ మెయిల్ చేయటం మీకింక అనవసరం. మీరు చేసేది చేయండి,చెప్పేది చెప్పండి'' రోహిణి అన్నది.

''అయితే నాకు విడాకులు వ్రాసియివ్వు'' గద్దించాడు రంగనాథ్

''లేదు విడాకులు యివ్వనక్కరలేదు యిచ్చినట్లే; మీరు మీ దారిన వెళ్ళండి మర్యాదగా'' రోహిణి నిర్మొగమాటంగా చెప్పింది.

''ఇంక మర్యాదను గురించి మాట్లాడటం నీ కనవసరం'' విసురుగా ఆ రాత్రికి రాత్రే వెళ్ళిపోయాడు రంగనాథ్.

తలుపులు వేసుకుని మంచంమీద పడుకుని రోహిణి ఎంతగానో ఏడ్చింది. తెల్లవారింది.

రాత్రి జరిగిన గొడవలు చెప్పమంది తల్లి. ''ఏమిలేదు ఆయనకు సెలవు దొరకలేదు వెళ్ళిపోయాడు'' అని రోహిణి తల్లికిచ్చింది సమాధానం.

''తల్లికికూడా చెప్పనంత రహస్యమేమిటే'' అంటూ ఆమె బలవంతం చేసింది.

''ఏమిలేదమ్మా! నీవు బ్రతకవని డాక్టర్లు చెప్పినప్పుడు, నీ ఆఖరి కోరిక నా పెళ్లి అని నీవు చెబితే ఒప్పుకున్నాను. నిన్ను బ్రతికించుకున్నాను. కాని నీవిప్పుడు నన్ను చంపుతున్నావు'' తల దిండులో దూర్చుకు ఏడ్వసాగింది రోహిణి.

ఆరు నెలలు గడిచింది రంగనాథ్ జాడ తెలియలేదు సాగర్ దగ్గరనుండి వుత్తరం వచ్చింది. హైదరాబాద్ విమానాశ్రయానికి రమ్మని. రోహిణికి వెళ్ళాలని అనిపించలేదు. కాని మిలటరీ ఆఫీసరు అయికూడా వుత్తరాలు ఒకరికిచ్చి బ్లాక్‌మెయిల్ చేయించటం ఎంత నీచమో అతనికి తెలపాలని మొహాన నాలుగు అడగాలని వెళింది.

''ఇక్కడ మిలటరీ గెస్టుహౌస్ వుంది అక్కడ మాట్లాడుకుందాం పద'' అన్నాడు సాగర్.

అల్లరి కాకుండా అతనిని నాలుగూ అడిగి వెళ్లిపోవాలని వెళ్లింది రోహిణి !

''ఏమిటి రోహిణీ అలా రోహిణీకార్తె ఎండలా మండిపోతున్నావ్ ?'' ఆమె దగ్గరకు వెళ్లాడు.

''క్షమించాలి నేను వివాహితను'' దూరంగా జరిగింది.

''తెలుసు'' అతను యింకా చేరువయ్యాడు.

''దేశ సేవకులమని చెబుతూనే వుత్త

రాలు ద్వారా బ్లాక్‌మెయిల్ చేయటం ఎంత నీచమో గ్రహించారా?'' ఆపుకోలేని కోపంతో అంది రోహిణి.

''అదీ తెలుసు దేవీ!'' – ఆమెను తన బలం వుపయోగించి కౌగిలిలో బంధించ బోయాడు.

''నన్ను వదలాలి. రాస్కెల్! ఏ పరిస్థితి లోను నేను నీకు లొంగను'' పెనుగులాడింది రోహిణి.

''రోహిణిని బలవంతంగా మంచం మీద పడవేసి లేవకుండా పట్టుకున్నాడు, సాగర్.

రోహిణీ యింక నేను దాచలేను. నేను పుద్యోగంచేస్తూ వుండగా ఒక ప్రమాదంలో వెన్ను వెనుక ప్రక్కన తుపాకి గుం చిక్కుకుంది దానివల్ల డాక్టర్లు నేను సంసార సుఖాలకు పనికిరానన్నారు. ఆ కారణంగా నీమీద వుండే విపరీతమైన ప్రేమతో నీ సుఖాన్ని కోరి వివాహం చేసుకోనన్నాను కాని నా ఆస్తిపాస్తులకు,నా తరువాత వారసురాలవు నీవేనని వ్రాసి యిచ్చాను. విదేశీ నిపుణుల ద్వారా మన ప్రభుత్వం నాకు ఆపరేషను చేయించింది. దానితో నాకు పూర్తి ఆరోగ్యం చేకూరింది. ఈలోపుగా మీ అమ్మ చావు బ్రతుకులమధ్య వుందని నీ పెళ్ళికి తొందర చేస్తోందని విని నాతో పనిచేసే రంగనాథ్‌ని ఒక పెద్ద ఉద్యోగిగా బొంబాయికి బదిలీ అయి వెడుతున్న నా ప్రాణ మిత్రుణ్ణి బ్రతిమాలాను. నా గాథ అంతా చెప్పాను. అతను నిన్ను తన చెలెలుగా భావించి నాకు అప్పచెప్పాడు ఆ రంగనాథ్, త్రాగుబోతు కాదు, మహా బుద్ధిమంతుడు, మీ అమ్మ మాట, నా మాట దక్కించాడు అంతే... ఈ రోజే మనం రిజిష్టరు పెండ్లి చేసుకుందాం. ఇంక నిన్ను వదలి పోలేను'' తన గాథ అంతా వివరించాడు సాగర్.

''ఏదో లోపముందని నా కంత అన్యాయం చేయటం దేనికండీ. – మీ కనుసన్నలలో బ్రతికేదాన్నిగా. పోనీయండి నా దైవం నాకు దొరికాడు'' అతని గుండెలో తల దాచుకుంది.

''ఇప్పుడైనా నమ్మావా నీ కోసం, నీ అందంకోసం ఎంత బాధపడ్డానో'' ఆమె నుదిటుమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు సాగర్ మమతగా...

''అవును పాపం పెండ్లికోసం చాలా పాట్లు పడ్డారు, అతనిని పెనవేసుకు పోయింది రోహిణి యిక ఉండబట్టలేక...

''అంటే పెళ్ళికోసమేగాని, నీ కోసం కాదన్నమాట'' ఆమె రెండు బుజాలు పట్టుకుని కళ్ళలోనికి చూశాడు లాలసగా.

'నాకోసమో కాదో మీరే చెప్పాలిమరి'' అని అతని వక్షస్థలంమీద వాలిపోయింది. పోనీలే రోహిణి ఇంక వాదనలెందుకు ఆమెను అతనిలో లీనం చేసుకున్నట్లు బంధించాడు.